НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ КОМПЛЕКС "ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОГО СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ" НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ "КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО"

КАФЕДРА МАТЕМАТИЧНИХ МЕТОДІВ СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ

Лабораторна робота № 3 з предмету "Чисельні методи" з теми «Методи розв'язання нелінійних систем» Варіант № 13

> Виконала: студентка групи КА-02 Шапошнікова Софія Перевірила: Хоменко О.В.

Завдання 1

- 1. Розв'язати систему 1 методом простих ітерацій. Для цього:
 - визначити початкове наближення, побудувавши графіки кривих системи;
 - перевірити достатні умови збіжності з детальним поясненням (задати область, в якій перевірити виконання умов збіжності, можна робити фото написаного і вставляти в звіт);
 - реалізувати метод простих ітерацій. Розв'язати систему з точністю $\epsilon = 10^{-5}$
 - програмний код надіслати в класрум в окремому файлі та вставити текст програми у звіт.
- 2. Результати роботи програми оформити у звіті у вигляді таблиці. Якщо ітерацій більше 15, в таблицю записати лише перші 15.
- 3. Виконати перевірку, обчисливши $F(x_*)$
- 4. Задати декілька інших початкових наближень (які не близькі до розв'язку) та з'ясувати як змінюється при цьому ітераційний процес, написати про це у висновку.
- 5. Знайти розв'язок системи за допомогою fsolve бібліотеки scipy.optimize

Варіант 13

$$\begin{cases} \sin y + 2x = 2\\ \cos(x-1) + y = 0, 7 \end{cases}$$

Теоретичні відомості

Алгоритм розв'язання нелінійних систем методом простих ітерацій

- 1) Задати початкове наближення $\mathbf{x}^{(0)}=(x_1^{(0)},x_2^{(0)},...,x_n^{(0)})^T$ та мале додатнє ε (точність). Покласти k=0.
 - 2) Обчислити $\mathbf{x}^{(k+1)}$:

$$x_1^{(k+1)} = \varphi_1(x_1^{(k)}, x_2^{(k)}, ..., x_n^{(k)}),$$

$$x_2^{(k+1)} = \varphi_2(x_1^{(k)}, x_2^{(k)}, ..., x_n^{(k)}),$$

$$x_n^{(k+1)} = \varphi_n(x_1^{(k)}, x_2^{(k)}, ..., x_n^{(k)}).$$

$$(4.3)$$

3) Якщо $\Delta^{(k+1)}=max_i|x_i^{(k+1)}-x_i^{(k)}|\leq \varepsilon$, зупинитись і покласти $\mathbf{x}_*:=\mathbf{x}^{(k+1)}$. Якщо $\Delta^{(k+1)}>\varepsilon$, то покласти k=k+1 і перейти до пункту 2.

1 Допрограмовий етап

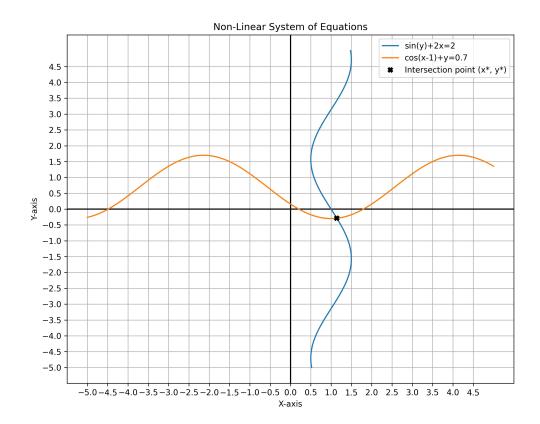
1.1 Визначимо початкове наближення, побудувавши графіки кривих системи

Запишемо систему у вигляді:

$$\begin{cases} x = 1 - \frac{\sin(y)}{2} = \phi_1(x) \\ y = 0, 7 - \cos(x - 1) = \phi_2(x) \end{cases}$$

Для вибору початкового наближення знайдемо координати точок перетину кривих, Що відповідають 1 і 2-му рівнянням системи:

$$x^{(0)} = (1.143; -0.29)^T$$

1.2 Перевіримо достатні умови збіжності

Теорема 4.1 (достатні умови збіжності методу простих ітерацій для нелінійних систем)

Нехай функції $\varphi_i(x)$ та $\varphi_i'(x)$, i=1,...,n неперервні в області G, причому виконується умова

$$\max_{x \in G} \max_{i} \sum_{j=1}^{n} \left| \frac{\partial \varphi_i(x)}{\partial x_j} \right| \le q < 1$$

або умова

$$\max_{x \in G} \max_{j} \sum_{i=1}^{n} \left| \frac{\partial \varphi_i(x)}{\partial x_j} \right| \le q < 1$$

де q - деяка стала.

Якщо послідовні наближення $\mathbf{x}^{(k+1)} = \mathbf{\Phi}(\mathbf{x}^{(k)})$, k = 0, 1, 2, ... не виходять з області G, то процес послідовних наближень збіжний $\mathbf{x}_* = \lim_{k \to \infty} \mathbf{x}^{(k)}$ і вектор \mathbf{x}_* в області G є єдиним розв'язком системи

Знайдемо частинні похідні:

$$\frac{\partial \varphi_1}{\partial x} = 0, \qquad \frac{\partial \varphi_1}{\partial y} = -\frac{\cos(y)}{2}$$
$$\frac{\partial \varphi_2}{\partial x} = \sin(x - 1), \quad \frac{\partial \varphi_2}{\partial y} = 0$$

Задамо область, в якій перевіримо виконання умов збіжності:

$$x^{(0)}: G = \{|x_1 - 1, 143| \le 0, 1; |x_2 + 0, 29| \le 0, 1\}$$

$$\max_{x \in G} \max_{j} \sum_{i=1}^{n} \left| \frac{\partial \varphi_i(x)}{\partial x_j} \right| \le q < 1$$

$$\left| \frac{\partial \varphi_1}{\partial x} \right| = 0, \qquad \left| \frac{\partial \varphi_1}{\partial y} \right| \le \frac{\cos(-0, 19)}{2} \approx 0,491 < 0,5$$

$$\left| \frac{\partial \varphi_2}{\partial x} \right| \le \sin(1,043 - 1) \approx 0.4299 < 0,43, \qquad \left| \frac{\partial \varphi_2}{\partial y} \right| = 0$$

$$\left| \frac{\partial \varphi_1}{\partial x} \right| + \left| \frac{\partial \varphi_2}{\partial x} \right| < 0 + 0, 43 < 1$$

$$\left| \frac{\partial \varphi_1}{\partial y} \right| + \left| \frac{\partial \varphi_2}{\partial y} \right| < 0.5 + 0 < 1$$

Бачимо, що **умови збіжності виконуються**. Якщо послідовні наближення не будуть виходити з області G, то ітераційний процес збіжний

1.3 Реалізація методу простих ітерацій

Будемо знаходити послідовні наближення за формулами:

$$\begin{cases} x^{(k+1)} = 1 - \frac{\sin(y^{(k)})}{2} \\ y^{(k+1)} = 0, 7 - \cos(x^{(k)} - 1) \end{cases}, k = 0, 1, \dots$$

$$\begin{cases} x^{(1)} = 1 - \frac{\sin(y^{(0)})}{2} = 1 - \frac{\sin(-0.29)}{2} \approx 1.14298 \\ y^{(1)} = 0, 7 - \cos(x^{(0)} - 1) = 0, 7 - \cos(1.143 - 1) \approx -0.289793 \end{cases}$$

Знайдемо $\Delta^{(1)}$:

$$\begin{split} |x^{(1)}-x^{(0)}| &= |1,14298-1,143| = 0,00002\\ |y^{(1)}-y^{(0)}| &= |-0,289793-(-0,29)| = 0,000207\\ \Delta^{(1)} &= \max\left\{0,00002;0,000207\right\} = 0,000207 > 0,00001 = \epsilon \end{split}$$

Отже, **продовжуємо ітераційний процес** програмними методами

```
In [5]: import numpy as np
import copy
import matplotlib.pyplot as plt
from matplotlib.pyplot import figure
import handcalcs.render
from scipy.optimize import fsolve
```

Метод простої ітерації

Розв'яжемо систему нелінійних рівнянь

```
\begin{cases} \sin y + 2x = 2\\ \cos(x - 1) + y = 0, 7 \end{cases}
```

Метод простих ітерацій

```
In [11]: eps = 0.00001
          appr = np.array([1.143, -0.29])
In [12]: x1 = lambda y1: -(np.sin(y1))/2 +1
          y2 = lambda x2: 0.7 - (np.cos(x2-1))
In [29]: def simple_iter_solve(x1, y2, appr, eps): find_appr = lambda a0, a1: max(abs(a1[\theta]-a\theta[\theta]), abs(a1[1]-a\theta[1]))
               res, appr_hist = [], []
               while True:
                   new_appr = np.array([round(x1(appr[1]), 6), round(y2(appr[0]), 6)])
                   res.append(new_appr)
                   appr_hist.append(find_appr(appr, new_appr))
                   if find_appr(appr, new_appr) < eps:
                   appr = copy.deepcopy(new_appr)
               return new_appr, np.array(res), np.array(appr_hist)
In [30]: solution, iter_sol, approximations = simple_iter_solve(x1, y2, appr, eps)
    solution, iter_sol, approximations
Out[30]: (array([ 1.142885, -0.28981 ]),
           array([[ 1.142976, -0.289793],
[ 1.142877, -0.289796],
                   [ 1.142878, -0.28981 ],
[ 1.142885, -0.28981 ]]),
           array([2.07e-04, 9.90e-05, 1.40e-05, 7.00e-06]))
0.000207
          0.000099
          0.000014
          0.000007
```

2 Результати

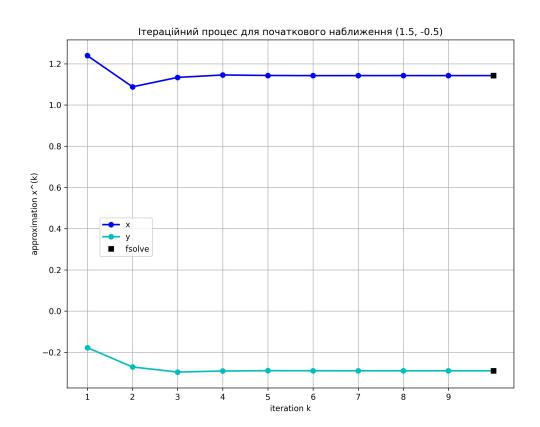
2.1 Табличне представлення:

№ ітерації	X	У	$\Delta^{(k)}$
0	1.143	-0.29	_
1	1.142976	-0.289793	0.000207
2	1.142877	-0.289796	0.000099
3	1.142878	-0.28981	0.000014
4	1.142885	-0.28981	0.000007

Відповідь: $x = (1.142885, -0.28981)^T$

2.2 Графічне представлення:

Зобразимо ітераційний процес на графіку. Для наочості речузьтатів, візьмемо інше початкове наближення:

3 Перевірка

```
\begin{cases} \sin y + 2x = 2 \\ \cos(x - 1) + y = 0.7 \end{cases}
In [58]: x_{ch} = lambda \ y_{c}: np.arccos(0.7-y_{c}) + 1 \\ y_{ch} = lambda \ x_{c}: np.arcsin(2-2*x_{c}) \end{cases}
In [59]: solution
Out[59]: array([ 1.142885, -0.28981 ])
In [60]: x_{ch}(solution[1])
Out[60]: 1.1428800419755714
In [61]: y_{ch}(solution[0])
Out[61]: -0.28980983970736446
```

Підставивши розв'язки в систему, отримуємо відповідні результати(округлені до 5 знаків після коми):

$$\begin{cases} x = \arccos(0.7 - y) + 1 = 1.14288 \\ y = \arcsin(2 - 2x) = -0.28981 \end{cases}$$

4 Інші початкові наближення

Бачимо, що при заданні інших початкових наближень (не близьких до розв'язку), відповідь не змінюється, проте змінюється кількість ітерацій змінюється

5 Розв'язок з допомогою функції fsolve

Маємо змогу порівняти результати:

Відповідь, знайдена з допомогою алгоритму методу простих ітерапій:

```
x = (1.14288, -0.28981)^T
```

Відповідь, знайдена з допомогою функції fsolve (округлена до 5 знаків після коми):

$$x = (1.14288, -0.28981)^T$$

Можемо помітити, що відповіді із заданою точністю співпадають

Завдання 2

- 1. Розв'язати систему 2 методом Ньютона (або спрощеним методом Ньютона). Для цього:
 - визначити початкове наближення, побудувавши графіки кривих системи;
 - реалізувати метод Ньютона (або спрощений метод Ньютона). За потреби можна використовувати функції linalg.solve та ін. Розв'язати систему з точністю $\epsilon=10^{-5}$
 - програмний код надіслати в класрум в окремому файлі та вставити текст програми у звіт.
- 2. Результати роботи програми оформити у звіті у вигляді таблиці. Якщо ітерацій більше 15, в таблицю записати лише перші 15.

- 3. Виконати перевірку, обчисливши $F(x_*)$
- 4. Задати декілька інших початкових наближень (які не близькі до розв'язку) та з'ясувати як змінюється при цьому ітераційний процес, написати про це у висновку.
- 5. Знайти розв'язок системи за допомогою fsolve бібліотеки scipy.optimize

Варіант 13

$$\begin{cases} tg(xy+0,4) = x^2 \\ 0,8x^2 + 2y^2 = 1 \end{cases}$$

Теоретичні відомості

Алгоритм розв'язання нелінійних систем методом Ньютона

- 1) Задати початкове наближення $\mathbf{x}^{(0)}=(x_1^{(0)},x_2^{(0)},...,x_n^{(0)})^T$ та мале додатнє ε (точність). Покласти k=0.
 - 2) Розв'язати систему лінійних алгебраїчних рівнянь відносно поправки $\Delta \mathbf{x}^{(k)}$:

$$\mathbf{W}(\mathbf{x}^{(k)})\Delta\mathbf{x}^{(k)} = -\mathbf{F}(\mathbf{x}^{(k)}). \tag{4.6}$$

- 3) Обчислити наступне наближення: $\mathbf{x}^{(k+1)} = \mathbf{x}^{(k)} + \mathbf{\Delta}\mathbf{x}^{(k)}$.
- 4) Якщо $\Delta^{(k+1)} = \max_i |x_i^{(k+1)} x_i^{(k)}| \le \varepsilon$, зупинитись і покласти $\mathbf{x}_* := \mathbf{x}^{(k+1)}$. Якщо $\Delta^{(k+1)} > \varepsilon$, то покласти k = k+1 і перейти до пункту 2.

Теорема 4.2 (достатні умови збіжності метода Ньютона). Нехай функція $\mathbf{F}(\mathbf{x})$ неперервно диференційовна на відкритій опуклій множині $G \in \mathbb{R}^N$. Нехай існують $r, \beta > 0$ такі, що $N(\mathbf{x}_*, r) \subset G$, та існує $\|\mathbf{W}^{-1}(\mathbf{x}_*)\| \leq \beta$ і $\mathbf{W}(\mathbf{x}) \in Lip_{\gamma}(N(\mathbf{x}_*, r))$. Тоді існує $\varepsilon > 0$, що для всіх $\mathbf{x}^{(0)} \in N(x_*, \varepsilon)$ послідовність $\mathbf{x}_{(1)}$, $\mathbf{x}_{(2)}$,... що задається (4.6), збіжна до x_* і задовольняє нерівність

$$\|\mathbf{x}^{(k+1)} - \mathbf{x}_*\| \le \beta \gamma \|\mathbf{x}^{(k)} - \mathbf{x}_*\|^2, \ k = 0, 1, 2, \dots$$

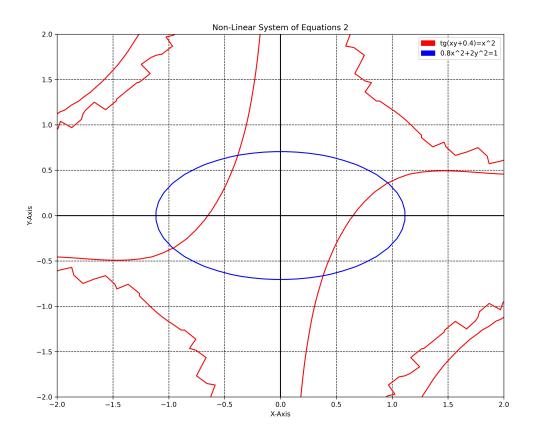
Тут використані такі позначення:

 $N(\mathbf{x},r)$ – відкритий окіл радіуса r з центром в точці x; запис $Lip_{\gamma}(N(\mathbf{x}_*,r))$ означає, що $\mathbf{W}(\mathbf{x})$ неперервна за Ліпшицем, де γ – константа Ліпшиця, тобто $\|\mathbf{W}(\mathbf{y}) - \mathbf{W}(\mathbf{x})\| \le \gamma \|\mathbf{y} - \mathbf{x}\| \ \forall \mathbf{x}, \mathbf{y} \in N(\mathbf{x}_*,r)$.

6 Допрограмовий етап

6.1 Визначимо початкове наближення, побудувавши графіки кривих системи

Побудуємо графіки функцій системи і виберемо початкове наближення: знайдемо координати точок перетину кривих, що відповідають 1 і 2-му рівнянням системи

$$x^{(0)} = (0.95; 0.3728)^T$$

6.2 Реалізація методу Ньютона

Будемо знаходити послідовні наближення за формулами:

$$\mathbf{W}\left(\mathbf{x}^{(k)}\right) \Delta \mathbf{x}^{(k)} = -\mathbf{F}\left(\mathbf{x}^{(k)}\right)$$
$$\mathbf{x}^{(k+1)} = \mathbf{x}^{(k)} + \Delta \mathbf{x}^{(k)}$$

Покладемо k=0.

Знайдемо матрицю Якобі

$$\mathbf{W}(\mathbf{x}) = \begin{pmatrix} \frac{\partial f_1}{\partial x} & \frac{\partial f_1}{\partial y} \\ \frac{\partial f_2}{\partial x} & \frac{\partial f_2}{\partial y} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{y}{\cos^2(xy+0,4)} - 2x & \frac{x}{\cos^2(xy+0,4)} \\ 1, 6x & 4y \end{pmatrix}$$

$$\mathbf{W}(\mathbf{x}^{(0)}) = \begin{pmatrix} \frac{0,3728}{\cos^2(0,3728 \cdot 0,95+0,4)} - 2 \cdot 0, 95 & \frac{0,95}{\cos^2(0,3728 \cdot 0,95+0,4)} \\ 1, 6 \cdot 0, 95 & 4 \cdot 0, 3728 \end{pmatrix} = \mathbf{W}(\mathbf{x}^{(0)}) = \begin{pmatrix} -1, 198 & 1, 7883 \\ 1, 52 & 1, 4912 \end{pmatrix}$$

$$\mathbf{F}\left(\mathbf{x}^{(0)}\right) = \begin{pmatrix} \operatorname{tg}(xy+0,4) - x^2 \\ 0, 8x^2 + 2y^2 - 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \operatorname{tg}(0,95 \cdot 0,3728 + 0,4) - 0,95^2 \\ 0, 8 \cdot 0,95^2 + 2 \cdot 0,3728^2 - 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0,0369 \\ -0,00004032 \end{pmatrix}$$

Запишемо систему рівнянь відносно $\Delta \mathbf{x}^{(0)}$:

$$\begin{pmatrix} -1,198 & 1,7883 \\ 1,52 & 1,4912 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \Delta \mathbf{x}_1^{(0)} \\ \Delta \mathbf{x}_2^{(0)} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -0,0369 \\ 0,00004032 \end{pmatrix}$$

Запишемо систему рівнянь в матричному вигляді і розв'яжемо її **методом Гауса**

$$\left(\begin{array}{cc|c} -1.198 & 1.7883 & -0.0369 \\ 1.52 & 1.4912 & 0.00004032 \end{array}\right)$$

1-ий рядок ділимо на -1.198

$$\left(\begin{array}{cc|c} 1 & -1.49274 & 0.0308013 \\ 1.52 & 1.4912 & 0.00004032 \end{array}\right)$$

від 2-ого рядка віднімаємо 1-ий рядок, помножений на 1.52

$$\left(\begin{array}{cc|c} 1 & -1.49274 & 0.0308013 \\ 0 & 3.76016 & -0.046(7) \end{array}\right)$$

2-ий рядок ділимо на 3.76016 $\begin{pmatrix} 1 & -1.49274 & 0.0308013 \\ 0 & 1 & -0.0124403 \end{pmatrix}$ до 1-ого рядка додамо 2-ий рядок, помножений на $1.49274 \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0.0122312 \\ 0 & 1 & -0.0124403 \end{pmatrix}$ Отже, маємо:

$$\begin{pmatrix} \Delta \mathbf{x}_1^{(0)} \\ \Delta \mathbf{x}_2^{(0)} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0.0122312 \\ -0.0124403 \end{pmatrix}$$
$$\mathbf{x}^{(1)} = \mathbf{x}^{(0)} + \Delta \mathbf{x}^{(0)} = \begin{pmatrix} 0.95 \\ -0.3728 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0.0122312 \\ -0.0124403 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0.9622312 \\ -0.3852403 \end{pmatrix}$$
$$\Delta^{(1)} = \max \{0.0122312; 0.0124403\} = 0.0124403 > 0,00001 = \epsilon$$

Покладемо k=1 і **продовжуємо ітераційний процес** програмними методами

Функція для розв'язання нелійнійних систем методом Ньютона

```
In [93]: eps = 0.00001
          appr = np.array([0.95, 0.3728])
 In [94]: func1= lambda x,y: np.tan(x*y+0.4)-x**2
          func2 = lambda x,y: 0.8*x**2+2*y**2-1
 In [95]: yak_df1_x = lambda x, y: (y/np.cos(x*y+0.4)**2)-2*x
          yak_df1_y = lambda x,y: (x/np.cos(x*y+0.4)**2)
          yak_df2_x = lambda x, y: 1.6*x
          yak_df2_y = lambda x, y: 4*y
In [132]: def newtons_method_solve(x, y, appr, eps):
              find_appr = lambda 1: max(abs(l[0]), abs(l[1]))
              res, appr_hist = [], []
              while True:
                  yakobi_matr= np.array([[yak_df1_x(appr[0], appr[1]),
                                          yak_df1_y(appr[0], appr[1])],
                                      [yak_df2_x(appr[0], appr[1]),
                                       yak_df2_y(appr[0], appr[1])]])
                  f_appr = np.array([-func1(appr[0], appr[1]),
                                      -func2(appr[0], appr[1])])
                  appr_x = np.linalg.solve(yakobi_matr, f_appr)
                  appr = appr + appr_x
                  res.append(appr)
                  appr_hist.append(find_appr(appr_x))
                  if find_appr(appr_x) < eps:</pre>
                      break
              return appr, res, appr_hist
In [133]: solution, newt_iters, approximations = newtons_method_solve(x, y, appr, eps)
           solution, newt_iters, approximations
Out[133]: (array([0.96195361, 0.36035829]),
            [array([0.96222914, 0.36036171]),
            array([0.96195365, 0.36035829]),
            array([0.96195361, 0.36035829])],
            [0.012438285969650409, 0.00027548671910544053, 4.1531855722066935e-08])
In [129]: for i in approximations:
               print("%01.8f" % round(i,8))
           0.01243829
           0.00027549
           0.00000004
```

7 Результати

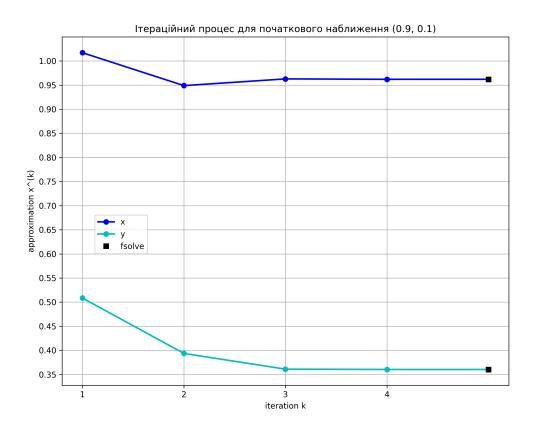
7.1 Табличне представлення:

№ ітерації	X	У	$\Delta^{(k)}$
0	0.95	0.3728	_
1	0.96223	0.36036	0.01243829
2	0.96195	0.36036	0.00027549
3	0.96195361	0.36035829	0.00000004

Відповідь: $x = (0.96195361, 0.36035829)^T$

7.2 Графічне представлення:

Зобразимо ітераційний процес на графіку. Для наочості речузьтатів, візьмемо інше початкове наближення:

8 Перевірка

Перевірка

```
In [136]: func1= lambda x,y: np.tan(x*y+0.4)-x**2 func2 = lambda x,y: 0.8*x**2+2*y**2-1

In [139]: round(func1(solution[0], solution[1]),5)

Out[139]: -0.0

In [140]: round(func2(solution[0], solution[1]),5)

Out[140]: 0.0
```

Підставивши розв'язки в систему, отримуємо відповідні результати (округливши їх до 5 знаків після коми):

$$\left\{ \begin{array}{l} tg(0,96195 \cdot 0,36036 + 0,4) - 0,96195^2 \approx 0 \\ 0,8 \cdot 0,96195^2 + 2 \cdot 0,36036^2 - 1 \approx 0 \end{array} \right.$$

9 Інші початкові наближення

Інші початкові наближення

Бачимо, що при заданні інших початкових наближень (не близьких до розв'язку), кількість ітерацій та відповідь змінюються. Переконуємось в необхідності задавати "хороше" початкове наближення.

10 Розв'язок з допомогою функції fsolve

```
In [79]: import math
         import matplotlib.patches as mpatches
         Метод Ньютона
         Розв'яжемо систему нелінійних рівнянь
                                                             tg(xy + 0, 4) = x^2
                                                            0.8x^2 + 2y^2 = 1
In [65]: def F(variables) :
             (x,y)= variables
             f1 = np.tan(x*y +0.4) - x**2
             f2 = 0.8*x**2 + 2*y**2 - 1
              return [f1,f2]
In [66]: result = fsolve(F, (1, 1))
         print(result)
         [0.96195361 0.36035829]
In [75]: func1= lambda x,y: np.tan(x*y+0.4)-x**2
         func2 = lambda x,y: 0.8*x**2+2*y**2-1
```

Маємо змогу порівняти результати:

Відповідь, знайдена з допомогою алгоритму методу простих ітерацій:

```
x = (0.96195361, 0.36035829)^T
```

Відповідь, знайдена з допомогою функції fsolve:

$$x = (0.96195361, 0.36035829)^T$$

Можемо помітити, що відповіді співпадають

11 Висновки

В першому завданні розв'язали систему нелінійних рівнянь з допомогою методу простих ітерацій, а в другому - з допомогою методу Ньютона. Записали результати до таблиць та прослідкували за ітераційним процесом з допомогою графіків. З'ясували, що при зміні початкових наближень, кількість ітерацій також змінюється. Переконалися, що метод Ньютона допомагає знайти розв'язок у меншу кількість ітерацій, однак потребує задання "хорошого"початкового наближення, що є недоліком в порівнянні з методом простих ітера-

цій. Робота дала змогу попрактикуватися в застосовуванні ітераційних чисельних методів для розв'язання нелінійних систем